

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

הפ"ב 6887-09-19 חברת יהלומי אלול בע"מ ואח' נ' מוסיון

19 פברואר 2020

לפני כב' השופטת י. שבח, סג"נ

מבקשים

1. חברת יהלומי אלול בע"מ
 2. עמוס פוזיילוב
 3. איתן מוסיון
 ע"י ב"כ עוה"ד אורי גיל וגבי ספרן

נגד

משיב

יעקב מוסיון
 ע"י ב"כ עוה"ד אברהם וינרוט ואריק מגידיש

חקיקה שאוזכרה:

[חוק הבוררות, תשכ"ח-1968: סע' 24\(10\), 24\(4\)](#)**פסק דין**

בקשה לביטול פסק בוררות שניתן ע"י הערכאה השנייה של המוסד לבוררות של הבורסה ליהלומים ביום 06.06.2019, לפיו חויב המשיב לשלם למבקשים, בגין חלקו בחובות השותפות בין הצדדים, סך של \$173,619, יתרת הסך של \$840,502 לאחר קיזוז סכומים ששילם על חשבון המצטברים כדי סך של כ-\$667,000. בכך שונה פסק דינה של הערכאה הראשונה לפיו חויב המשיב בתשלום סך של \$1,000,000.

1. המבקשים 2-3 (להלן בצוותא- **המבקשים**) והמשיב הם חברי בורסה. בתביעת המבקשים נגד המשיב שהוגשה למוסד לבוררות של הבורסה נטען כי בין המבקשים לבין המשיב הייתה קיימת שותפות בעסקי יהלומים, כי השותפות ספגה הפסדים במיליוני דולרים, וכי על המשיב לשאת כפי חלקו – שלישי – בהפסדים אלו, מעבר לסך \$667,000 שכבר שילם על חשבון חלקו בחובות. הגנתו המרכזית של המשיב בהליך הבוררות התמקדה בטענה לפיה כלל לא היה שותף בשותפות, היה שכיר בלבד, ואשר על כן אין עליו לשאת בהפסדיה, אף לא בחלקם.

2. לאחר 11 ישיבות הוכחות במהלכן שמעו הבוררים את העדויות מטעם הצדדים, קבעו הבוררים ישיבה אחרונה ליום 30.04.2019 שנועדה לסיכומים. ישיבה זו, שתים עשרה במניין, אכן התקיימה במועדה, והייתה הישיבה הפרונטלית האחרונה שהתקיימה בפני הבוררים, שלאחריה החל סבב של השלמות והבהרות בכתב שנמשכה עד ליום 26.05.2019. פסק הבוררות ניתן ביום 06.06.2019.

3. המבקשים סומכים בקשתם לביטול פסק הבוררת על עילות הביטול [שבסעיפים 24\(4\)](#) ו- [24\(10\) לחוק הבוררות](#).

הטענה המרכזית שבפיהם היא שלאחר שדיוני הבוררות התמקדו בטענת המשיב לפיה לא התקיימה בין הצדדים כל שותפות, והתאפיינו בעדויות לא רלבנטיות וחסרות תוחלת העלה המשיב בישיבת הסיכומים טענה חדשה, לפיה אינו אחראי לאותם הפסדים הנובעים מעסקאות שביצעה השותפות עם אחד בשם חנן אברמוביץ בחודשים אוגוסט-ספטמבר 2015, חרף התראותיו ואזהרותיו קודם לכן, בחודש יולי 2015 (להלן- **עסקאות אברמוביץ**). נטען כי המדובר בטעות של המבקשים, ומשכך עליהם לשאת לבדם בתוצאותיה, ולא לדרוש ממנו השתתפות בהפסד זה. המבקשים טוענים כי לא ניתנה להם ההזדמנות הנאותה להעיד עדים ולהציג ראיות על מנת להפריך טענה חדשה זו, מששלב הראיות הסתיים, ומשהטענה, המשנה לחלוטין את חזית המריבה, הועלתה לראשונה רק בשלב הסיכומים. לעמדת המבקשים גם הטענה לגופה היא שקרית משמדובר בעסקאות קונסיגנציה שבוצעו על ידי לא אחר מאשר המשיב עצמו עוד בתקופה שקדמה ליולי 2015 וכי באמתחתם ראיות טובות, לרבות "ממואים" מזמן אמת, היכולים להפריך לחלוטין את הטענה.

המבקשים טוענים כי אף שפסק הבוררות נושא הביטול אינו מנומק, נקל להבין ממנו כי ההפרש בין הסכום שנפסק בערכאה הראשונה (\$1,000,000) לבין זה שנפסק בערכאה השנייה (\$173,619) נובע מכך שהבוררים קיבלו את טענת המשיב להעדר אחריות מצדו לאותם הפסדים שנגרמו בגין טעות המבקשים בעסקאות אברמוביץ.

המבקשים מתרצים את הימנעותם מלדרוש מהבוררים ישיבת הוכחות נוספת לאחר שהמשיב העלה את הטענה החדשה המתייחסת לעסקאות אברמוביץ, בסד הזמנים הקצר שעמד לרשותם, אף בתאונה שארעה לאשת המבקש 2 ביום 18.02.2019 בגינה הפכה להיות משותקת ב- 4 גפיים ואושפזה בבית חולים לוינסטיין,

בפי המבקשים טענה נוספת, הנסמכת על עילת הביטול [שבסעיף 24\(10\) לחוק הבוררות](#) ולפיה "המשיב גם לא ביסס בכל דרך שהיא מהו הבסיס לטענתו, לפיה יש לערוך במסגרת שותפות זו אבחנה בין הפסדים שונים שלה, ולייחס חלקם רק לחלק מהשותפים בה – במקום לייחס את מכלול

הפסדי השותפות לשותפים כולם לפי חלקם. על עניין זה לא הביא המשיב כל טיעון משפטי... הוא לא הציג כל הסכם או הפנה לכל דין המאפשר לטעון כך; ולא הביא כל ראיות שיש בהן לתמוך בכך, או הביא עדים שיעידו על כך" (סעיף 100 לבקשת הביטול).

4. המשיב טוען כי פסק הבוררות של הערכאה הראשונה, בו נקבע סכום "עגול" של 1,000,000 דולר ללא הנמקה וללא אסמכתאות, הצריך את בוררי הערכאה השנייה לבירור מעמיק; כי מלכתחילה לא נפתח ההליך בכתב תביעה מפורט ובהתאם גם לא נדרשה הגשת כתב הגנה כזה, כי המדובר בבוררות נטולת סדרי דין; כי הטענה לעניין ההתנהלות הכושלת בהקשר לעסקאות אברמוביץ עלתה כבר בישיבה ביום 12.02.2019; כי אחרי הישיבה מיום 30.04.2019 הקציבו הבוררים "שלושה ימים נוספים להגיש לנו בכתב תשובות, או הערות, או השגות", אך המבקשים נמנעו מלנצל את ההזדמנות לעשות כן, ונמנעו במסגרת המסמך שהגישו ביום 16.05.2019, מלהתייחס לטענות המשיב. הבוררים פעלו כהבנתם ואין לכפות עליהם בדיעבד סדר דין שלא ראו נגד עיניהם, או להתבונן עליהם כמי שנמנעו לשמוע ראיות עת המבקשים נמנעו מלבקש להציג בפניהם. במהלך הדיון בפני הפנה עו"ד וינרוט לנספח יא לתשובת המשיב שאינו אלא עמוד אחד מתוך פרוטוקול ישיבת הבוררות המתעד את הישיבה שהתקיימה ביום 12.02.2019, ולתשובת המבקש 2 "טעיתי, מה לעשות", ממנה הוא מבקש להסיק כי הטענה הקשורה לעסקאות אברמוביץ עלתה עוד קודם לישיבת הסיכומים, וכי אין מדובר בשינוי חזית. עוד טען הפרקליט המכובד כי הבוררים לא היו חייבים להפריד בין ישיבות הוכחות לבין ישיבת סיכומים כי "זה פרוצדורה שהבוררים לא כפופים לה...", וכי הטענה עלתה רק בשלב כה מאוחר לאור הימנעות המבקשים מלגלות למשיב את כל המסמכים הרלוונטיים.

דין והכרעה

5. הדיון בענייננו נסב סביב עילת הביטול [שבסעיף 24\(4\)](#) שעניינה "לא ניתנה לבעל הדין הזדמנות נאותה לטעון טענותיו או להביא ראיותיו", האם הוכחה אם לאו. כאמור לעיל, טענת המבקשים היא שבמהלך כל ישיבות הוכחות לא ניתנה להם ההזדמנות להציג ראיות בהקשר לעסקאות אברמוביץ משהטענה הועלתה לראשונה רק לאחר סיום שלב הוכחות ורק במהלך ישיבת הסיכומים.

6. עיון בפרוטוקולים המתעדים את הבוררות מעלה כי דיוני הבוררות אכן התמקדו בטענת המשיב לפיה לא היה שותף בשותפות כי אם שכיר בלבד, אף בהתחשבות הרלבנטית לצורך בירור שיעור החובות וההפסדים, במהלכן הציגו המבקשים את החשבונות, דפי בנק, יומנים וכו'. עם סיום ישיבת הוכחות ה – 11, נקבעה על ידי הבוררים ישיבה נוספת ואחרונה ליום 30.04.2019 שנועדה לסיכומים. מטעם המבקשים התייצבו לישיבה זו המבקשים והטוען מטעמם ישראל משולם. מטעם המשיב התייצבו המשיב וטוען בשם עמי פרטר (להלן- עמי).

ניסיונו של המבקש 2 להדגיש את עיקרי העדויות נקטע על ידי הבוררים באמירתם: "אני מציע שלא תפרט את העדויות. אנו מכירים אותן", אף באמירתם המזרזת "גש לסיכום טענת השותפות, סעיף 90". המבקש 2 שהוביל את הדיונים, ככל הנראה נוכח פציעת אשת המבקש 3, התמקד, אפוא, בטיעונו בנושא השותפות ובגובה החוב.

בה בעת, לאחר שהמבקש 2 סיים לסכם, התירו הבוררים לעמי, הטוען מטעם המשיב, לחלק לנוכחים חומר כלשהו ("מחלק חומר" – עמוד 332 לפרוטוקול), התירו לו בהמשך להגיש חומר נוסף ("עמי: מגיש חוברת עם הסיכומים") (עמוד 334), אף אפשרו לו להעלות טענה חדשה: "לפני שאקרא את הסיכום, אני רוצה להראות משהו קשה נוסף" (דברי עמי, עמוד 332 לעיל).

המבקש 2 התנגד להעלאת טיעונים חדשים וציין: "היום אלה סיכומים. הוא לא יכול להעלות ולשאל על דברים חדשים. עכשיו הוא מביא?" (עמוד 332 לעיל).

משהבוררים לא נתנו כל החלטה בהתנגדות שהועלתה על ידי המבקש 2, העלה עמי את הטענה החדשה המתייחסת לעסקאות שנעשו עם אברמוביץ, וכדבריו: "זה קרה ביולי 2015, ב-30 אחוז ממה שנמצא אצל חנן. קובי התריע באוגוסט 2015 שזה לא בסדר להמשיך עם חנן, אך איתן ועמוס מוציאים עוד 3 מיליון דולר אחר כך לחנן..." (עמוד 333).

ניסיונו הנוסף של המבקש 2 להתנגד להעלאת טענה עובדתית חדשה במהלך ישיבת הסיכומים לאחר ששלב הבאת הראיות כבר נסתיים: "עמוס: בוררים, יש כאן רמיה מסוימת. זה לא בסדר. נקבע שהיום יוגשו סיכומים. והנה הם מעלים חומרים חדשים שרוצים לדון בהם" (עמוד 334) - לא צלח, והבוררים אפשרו את הסתת הדיון לעבר הטיעון החדש.

7. המשכו של הפרוטוקול המתעד את ישיבת הסיכומים מיום 19.04.19 מעלה שמשלב זה ואילך התמקד הדיון בעסקאות אברמוביץ. מהשאלות שנשאלו ע"י הבוררים עצמם ניתן להסיק כי הבוררים ייחסו לעניין זה חשיבות מיוחדת, ואף שהטוען עמי מטעם המשיב סיים את טיעוני הסיכום בטענת ההגנה המקורית: "סיכום העובדות: קובי שכיר בלבד, ללא יכולת החלטות בחברה כל האחריות הינה עליהם", חזרו הבוררים והקשו באשר לעסקאות אברמוביץ: "בוררים: אחרי שקובי הזהיר, הם שלחו עוד 3 מיליון דולר ב-KO?", "בוררים: 3 מיליון דולר, אחרי שהוא הדליק נורת אזהרה?" (עמוד 341 לפרוטוקול).

פרוטוקול הדיון מסתיים בהתייחסות המשיב: "אני הזהרתי אותם", ובהכחשת המבקש 2: "קובי [המשיב] התעסק ישירות עם חנן [אברמוביץ]... חנן היה נכנס לחדר של קובי וקובי היה מחתיים אותו".

הבוררים סיימו את ישיבת הסיכומים בהחלטה הבאה: "עמוס [המבקש 2] צריך לתת תשובות על האבנים... קובי יגיש הסבר בכתב... אם אין לכם משהו להוסיף תמו ישיבות הבוררות. לאחר שתקבלו את פרוטוקול דיון זה, אנו מקציבים לכל צד שלושה ימים נוספים להגיש לנו בכתב תשובות, או הערות, או השגות. תם הדיון" (עמוד 341).

בהחלטת הבוררים ממחרת היום (01.05.2019) נצטוו הצדדים "להגיש עד ליום ב', 6.5.19 בשעה 14:00 את כל השגותיהם הנוגעות לתיעוד שהועבר אליהם בהתאם להחלטתנו מתאריך 18.4.19. לאחר קבלת הנ"ל לא יישמעו כל טענות נוספות מצד הצדדים".

לאחר סבב של השגות והבהרות, במהלך העתיר המשיב על הבוררים, כמעט מדי יום, טיעונים נוספים (בימים 06.05.2019; 07.05.2019; 13.05.2019; 19.05.2019; 20.05.2019; 26.05.2019) אף המבקשים הגישו הבהרות מצדם בימים 07.05.2019 ו-20.05.2019. כבר ביום 06.06.2019 ניתן פסק הבוררות נושא הביטול.

8. פסק הבוררות אכן איננו מנומק, אולם מעצם חיובו של המשיב להשתתף בהפסדי "פעילות עסקית משותפת", כהגדרת הבוררים (הגם ש"השפעתו של הנתבע על ניהול הפעילות המשותפת הייתה מוגבלת"), בסך של \$840,502, אין להבין אלא כי הבוררים דחו טענת המשיב הנוגעת להכחשת השותפות, אך בה בעת קבלו את הטענה שהועלתה על ידי המשיב לראשונה בישיבה מיום 30.04.2019 - לפיה כשלו המבקשים באותן העסקאות עם אברמוביץ שנערכו על ידם על פי הנתען בחודשים אוגוסט-ספטמבר 2015 ולא שעו לאזהרותיו של המשיב מחודש יולי 2015 - חילצו מתוך סכום ההפסד הכולל את הסכום המשקף את ההפסד הנובע מהעסקאות עם אברמוביץ, פטרו את המשיב מהפסד זה, וחייבו אותו לשלם רק שליש מהיתרה.

9. הנה כי כן, האדן עליו מושתת פסק הבוררות, וודאי זה העיקרי והמרכזי, אינו אלא קבלת טענת המשיב לפיה נושאים המבקשים לבדם באחריות להפסדים הנובעים מעסקאות אברמוביץ בגלל אופן ההתנהלות עמו, מכיוון שלא שעו לאזהרות המשיב להימנע מלמכור לו את היהלומים המדוברים. אלא שביחס לסוגיה מרכזית זו לא ניתנה למבקשים ההזדמנות הנאותה להביא ראיות. הטענה עלתה כאמור לראשונה בצורת טענת הגנה מגובשת במהלך ישיבת הסיכומים. הציטוט "טעיתי, **מה לעשות**", המובא מפיו של המבקש 2 מישיבת הבוררת מחודש פברואר 2019 אינו יכול לשאת על גבו, ולבדו, את הטענה הקשורה לעסקאות אברמוביץ, שעלתה בצורה מפורשת רק ביום 30.04.2019. הבוררים אמנם אפשרו למבקשים "להתייחס" לטענה החדשה, אלא שהזמן שהוקצב לכך היה קצר, התפנית בדיון הייתה דרסטית על דרך מעבר מהכחשת שותפות לייחוס אשם למבקשים בגין עריכת עסקאות כושלות, מה גם שאין דין הגשת ראיות והבאת עדויות רלבנטיות כדין מתן הסברים על דרך מסמכי תשובה והבהרה, ביחוד עת 11 הישיבות שהוקדשו לשמיעת עדויות התמקדו בטענת הגנה שונה לחלוטין, שמתוצאת פסק הבוררות אין להבין אלא שנדחתה כליל ע"י הבוררים.

10. **אכן, על מנת להיכנס לגדרי עילת הביטול שבסעיף 24(4), קובעת הפסיקה כי "כדי להביא לביטול של פסק בוררות בעילה לפי סעיף 24(4) לחוק – לא ניתנה לבעל דין הזדמנות נאותה לטעון טענותיו או להביא ראיותיו – יש להראות שהוברר דחה בקשה להבאת ראיות רלוונטיות שהיה בהן**

כדי להשפיע על פסק הבורר, וסירב לבקשה ללא הצדקה" (ישראל שמעוני, דיני בוררות: אופק חדש בבוררות, מהדורה שנייה מורחבת, 2014, עמ' 578).

אכן בקשה להגשת ראיות נוספות לא הוגשה.

לאחר ישיבת הסיכומים ולאחר שהבוררים אפשרו להגיש הבהרות ביחס לעסקאות אברמוביץ, המבקשים אכן לא דרשו מהבוררים לקיים ישיבת הוכחות נוספת במהלכה יציגו עדויות המפריכות את טענת המשיב הן ביחס למועד בו התריע על החשש מפני אברמוביץ והן ביחס לטענתם כי לא מדובר כלל בעסקאות חדשות אלא בעסקה שנקשרה עוד לפני יולי 2015 המוכחת ב"MEMO" וכי היהלומים נמסרו לאברמוביץ על ידי המשיב עצמו. אי אפשר לומר אפוא כי הבוררים סרבו לאפשר הצגת ראיות נוספות.

עם זאת, אין לזקוף את הימנעותם זו לחובת המבקשים במידה כזו שיש בה לדחות את תביעתם: כאמור לעיל, הבוררות התנהלה סביב טענת המשיב לפיה לא היה שותף כלל לשותפות וסביב הוכחת גובה החוב. רק בישיבת הסיכומים, הישיבה ה- 12 במספר, הועלתה על ידי המשיב טענה חדשה, לפיה הוא איננו אחראי להפסדים הכרוכים במכירת יהלומים לאברמוביץ חרף התרעותיו שלא לעשות כן.

מדובר בשינוי חזית דרסטי המשנה לחלוטין את טענת ההגנה, משהוא מקפל לתוכו, בניגוד לנטען במהלך 11 הישיבות הקודמות, הודאה בקיומה של שותפות, ומשהוא מעלה טענת הפטר חדשה בדמות התנהגות רשלנית של המבקשים בעסקאות אברמוביץ. המבקשים התנגדו לשינוי החזית, הדגישו שמדובר בטענה חדשה, אך הבוררים אפשרו את השינוי במתווה הדיון. אין ליתן אפוא להימנעות המבקשים לעתור לקיומה של ישיבת הוכחות נוספת, משקל המכריע את גורל התביעה לשבט או לחסד, ביחוד נוכח סד הזמנים הצפוף שנקבע ע"י הבוררים, בהינתן שהמבקשים לא לווו בייעוץ משפטי ולא היו חייבים להעלות בדעתם כי גורל הבוררות יוכרע לא על יסוד הטענות שהתבררו במהלך 11 ישיבות הבוררות, כי אם על יסוד הטענה החדשה שהועלתה רק בישיבת הסיכומים, חרף התנגדותם המפורשת, אף בהינתן האסון שארע למבקש 3 חודשים ספורים קודם לכן, והיות אשתו מאושפזת בבית חולים לוינסטיין. לכך מתווספת עמדתם ההחלטית של הבוררים בדבר סיום דיוני הבוררות: "... אם אין לכם משהו להוסיף תמו ישיבות הבוררות...להגיש עד ליום ... את כל השגותיהם... לאחר קבלת הנ"ל לא יישמעו כל טענות נוספות מצד הצדדים".

עם סיום ישיבת הסיכומים נותרו המבקשים בעמדת נחיתות ביחס למשיב במצב בו לא קבלו את יומם באשר לטענות הקשורות לעסקאות אברמוביץ, עת נדרש ששני הצדדים יוכלו להביא ראיותיהם ולהשמיע טענותיהם ביחס לכל נושא העשוי להוות נימוק להחלטת הבורר.

11. אין להוציא מכלל אפשרות שהבוררים היו אמורים, נוכח המהפך שחל בדיון, ונוכח החשיבות שייחסו לטענה זו, לקבוע מיוזמתם ישיבת הוכחות נוספת לבירורה הראייתית של הטענה החדשה, ולא להסתפק במתן זכות הבהרה.

"...אכן יתכנו מקרים שבהם מניעתו של בעל דין מלהגיש ראייה, שהיא רלוונטית להליך הבוררות ויש בה לגישתו כדי לתמוך בטענותיו בנוגע למחלוקת העיקרית מושא הבוררות, עשויה להקים את עילת הביטול שבסעיף 24(4) [לחק הבוררות](#)... אף אם הופטר הבורר מדיני הראיות והפרוצדורה הרגילים, אין הוא משוחרר מכללי הצדק הטבעי, הדורשים 'שלא תמנע מצד האפשרות להציג מסמך מהותי ולקבל התייחסות אליו מצד הבורר'.... זאת, גם אם בסופו של יום יחליט הבורר לפסוק בניגוד לאותה הראייה" (רע"א [4665/14](#) וייל נ' עזריהו, פסקה 10 והאסמכתאות שם, ניתן ב-23.10.2014).

12. בצד החובה לבקש מהבורר רשות להגשת הראייה הנוספת, כתנאי להעלאת טענה בדבר אי מתן הזדמנות נאותה להביא ראיות, יש חשיבות גם לטיבה של אותה הראייה שהצד העותר לביטול טוען שנמנע ממנו להגישה, היא צריכה להיות בעלת משקל כזה שיש בכוחו לגרום לשינוי תוצאת הבוררות: "...על המבקש לחצות שתי משוכות: האחת- להוכיח כי אכן ביקש מהבוררים להציג ראייה מסוימת או להעיד עד וסורב על ידם, השנייה- כי אותה הראייה או העדות המסורבת הייתה רלוונטית להליך וכי היה טמון בה פוטנציאל ראייתי להפוך את הקערה על פיה או להשפיע על פסק הבוררות" ([הפ"ב 54242-04-15](#) גוליברודה נ' גלנטר).

המבקשים טוענים שהעסקאות עם אברמוביץ נעשו בכלל לפני יולי 2015, הוא המועד שנטען ע"י המשיב שבו הזהיר את המבקשים; שהם מבקשים להגיש את אותם "ממואים" המתעדים את העסקאות עם אברמוביץ, לרבות מועדיהן וסכומיהן- המהווים "ראיית זהב" מבחינתם שיש בה להפריך את טענת המשיב, ולהפוך את תוצאת הבוררות, עת ממילא הטענה לאי היות המשיב שותף בשותפות כבר שבקה חיים; אף להוכיח כי מי שמסר את היהלומים לאברמוביץ לא היה אלא המשיב בעצמו. הראייה והעדות שהמבקשים עותרים לרשות להשלימן, שהוחסרו לא עקב אשמן, הן לכאורה ממשיות ובעלות פוטנציאל לשינוי פסק הבוררות.

13. נוכח עמדתי לעיל איני רואה מקום להתייחס לטענה הנוספת הנסמכת על עילת הביטול [שבסעיף 24\(10\)](#) בהקשר לסמכות הבוררים לפטור שותף מנשיאה בחובות השותפות, כפי חלקו, נוכח טענה לפיה ההפסד נגרם עקב טעות של השותף האחר, במובחן מטענת אי יושר או הפרת חובת הנאמנות.

התוצאה

14. מהאמור לעיל ומנסיבותיו המיוחדות של המקרה הנדון עולה כי עומדת למבקשים עילה לביטול פסק הבוררות, מכוח [סעיף 24\(4\) לחוק הבוררות](#). עם זאת [חוק הבוררות](#) מפקיד בידי בית המשפט,

בהינתן עילת ביטול, ארגז כלים מגוון, המסמיכו "לבטל פסק בוררות, כולו או חלקו, להשלימו, לתקנו או להחזירו לבורר".

משמדובר בהליך בוררות שנפרש על פני 12 ישיבות פרונטליות; משהבוררים טרחו ובדקו באופן יסודי ונרחב את המחלוקות שבין הצדדים, משאין חולק על יושרתם של הבוררים וכישוריהם להכריע בסכסוך; ומשנמצא כי המבקשים לא קיבלו את יומם בפני הבוררים בנקודה ספציפית, מוגדרת וממוקדת, אין מקום לביטול הגורף של פסק הבוררות, ויש להעדיף את החזרתו לבוררים לצרכי השלמה.

הבוררים יקבעו אפוא ישיבת בוררות אחת נוספת במהלכה יאפשרו לצדדים להשלים עדויות וראיות בכל הנוגע לעסקאות אברמוביץ, ולאחר מכן יחליטו לפי שיקול דעתם וטוב שכלם, אם פסק הבוררות טעון שינוי או תיקון, או שיש להותירו על כנו.

למותר לציין כי כך הצעתי לצדדים עם תום הדין לפני, אך המשיב דחה המוצע. המשיב ישלם למבקשים את הוצאות ההליך בסך 20,000 ₪.

ניתן היום, כ"ד שבט תש"פ,
19 פברואר 2020, בהעדר
הצדדים.

יהודית שבח, שופטת, סג"נ

י. שבח 54678313

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה

[בעניין עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו – הקש כאן](#)